

То са страхуваше най-много че колониятѣ, като са защищаватъ ще станжтъ воинственни, а като са научатъ да могатъ самички, тѣ ще зематъ да отритватъ помощта и намѣсата въ своитѣ работи на метрополията. То предпочете да поеме върху си забраната имъ и проводи при тѣхъ генерала Брадока съ два полка. Отъ своя страна колониалнитѣ събрания не рачахж да турятъ на чело предсѣдатель зависящъ отъ короната. Тѣхъ ги бѣше страхъ че чрезъ туй ще даджтъ случай за да са усили кралевското преимущество. Тѣ не рачахж да допуснжтъ възможността на такъвъ порядъкъ, чрезъ който силата на колониятѣ щѣше да отслабне. То са знае че общото управление, като представяше всички колонии наедно, то било би повисоко отъ всѣка колония отдѣлно. Тѣзи обща организация, която трѣбаше да състави сила, да укрѣпи и утвърди свободата и славата на тринадесетъ колонии, превърнжти въ Съединени Щати, не бѣше само работа за проста предпазливостъ но и отъ крайна необходимостъ. Тя бѣше отложена за подиръ 20 години.

Генералъ Брадокъ дойде въ Виргиния, отиде до Мариландъ и са приготви, отъ какъ премина Алеганскитѣ гори, да са дигне за на долу по езерата до границитѣ на Канада. Той нѣмаше средства за пътуванъето си. Дѣятелний и изобретателенъ Франклинъ въ нѣколко дни намѣри 150 талиги и 1500 товарни и за ѣзденъе конъе. Всичко това той доби за суммата 480 хиледи франки, благодаренъе само и само на кредита си и на личното си поржчителство предъ заимачитѣ. Посредствомъ неу-